ROK **D**
KWARTAŁ **1**
MIESIĄC **2 – BOŻA MIŁOŚĆ ZNAJDUJE MNIE, GDZIEKOLWIEK JESTEM**
LEKCJA **5**

Tłumaczenie Joanna Pieszka
Korekta Klaudia Głowacka
Redakcja Marta Karpińska

Tytuł oryginału: Primary Sabbath School Leader/Teacher Guide. (www.gracelink.net)

Przewodnik metodyczny dla nauczycieli opracowany przez Sekretariat do Spraw Szkoły Sobotniej przy Generalnej Konferencji Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego.

Serdecznie dziękuję wszystkim dobrym ludziom - wolontariuszom (43 osoby) zaangażowanym w przetłumaczenie trzystu dwunastu lekcji. Dziękuję darczyńcom oraz Adwentystycznemu Stowarzyszeniu Inicjatyw za wsparcie finansowe korekty podręczników. Projekt koordynowała Fundacja Krzepki Maluch.

**Projekt jest już przygotowany do składu i druku, dlatego niektóre fragmenty są zaznaczone na czerwono (w składzie będą musiały zostać poprawione np. numery stron) – proszę nie zwracać na to uwagi :).*
Pozdrawiam, Asia

ZAGUBIONY I ODNALEZIONY

ŹRÓDŁA:	Mt 18,12-14; Łk 15,3-7.
WIERSZ PAMIĘCIOWY	„Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, aby zginął jeden z tych małych” (Mt 18,14).
GŁÓWNA PRAWDA	**Jezus szuka mnie, gdy jestem z dala od Niego.**
CEL – dzieci	**Wiedzą**, że Jezus jest w stanie znaleźć je wszędzie tam, gdzie się znajdują. **Czują**, że są kochane i cenne dla Jezusa. **Reagują,** pozwalając Jezusowi zbawić je od grzechu.
LEKCJA BIBLIJNA W SKRÓCIE	Jezus opowiada przypowieść o pasterzu, który ma sto owiec i zgubił jedną z nich. Zostawia więc dziewięćdziesiąt dziewięć owiec w bezpiecznym miejscu i podąża za tą zagubioną, dopóki jej nie odnajdzie. Gdy zagubiona owieczka wreszcie zostaje znaleziona, delikatnie zanosi ją do domu. Potem zwołuje przyjaciół i sąsiadów, by dzielić z nimi radość odnalezienia cennej zguby.
TO JEST LEKCJA O:	***łasce***. Wielu ludzi jest zagubionych jak owieczka z lekcji. Wiedzą, że tak jest, ale nie potrafią sami odnaleźć drogi powrotnej. Tak jak pasterz ceni każdą owcę, Bóg ceni każdego człowieka i czyni wszystko, co w Jego mocy, by ocalić i sprowadzić z powrotem do domu każdego, kto się zagubił. Owieczki nie uratowało jej beczenie, ale poszukiwania pasterza. „Zbawienie polega nie na ludzkim poszukiwaniu Boga, a Bożym poszukiwaniu człowieka” (*Biblijny komentarz ADS*, tom 5, s. 447 (oryginał)).
WZBOGACENIE NAUCZYCIELA	„*Gdy zgubi jedną z nich....* Wschodni pasterz najczęściej zna każdą owieczkę osobiście i dba o nią nie jako o jedną ze stada, ale tak jakby miał tylko ja jedną. (…) W przypowieści owca zgubiła się poprzez swoją ignorancję i kaprys i wydawała się kompletnie bezsilna. Nie potrafił odnaleźć drogi powrotnej. Zdawała sobie sprawę z tego, że się zgubiła, ale nie miała pojęcia, co z tym zrobić. Zgubiona owca reprezentuje zarówno grzesznika, jak i świat, który się zagubił. Przypowieść uczy nas, że Jezus umarłby nawet za jednego grzesznika (…) tak jak umarł za świat, który zgrzeszył” (*Biblijny komentarz ADS,* tom 5, s. 815 (oryginał)).
DEKORACJA SALI	Zob. lekcja 1.

PRZEBIEG ZAJĘ

PRZYWITANIE

Przywitaj wchodzących uczniów. Zapytaj ich, jak minął im tydzień – co sprawiło im radość, a co ich zasmuciło. Zachęć ich, aby podzielili się doświadczeniami związanymi ze studium biblijnym z poprzedniego tygodnia. Potem rozpocznijcie realizację wybranej czynności wprowadzającej.

WPROWADZENIE

Wybierz zabawę odpowiednią dla twojej grupy.

A. POSZUKIWANIE ZAGINIONEJ OWIECZKI

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- wycięte szablony owieczek (s. 141) - śpiewniki - Biblie	Przygotuj dla każdego z dzieci wycięty szablon (s. 141). Zanim uczniowie dotrą do sali, schowaj szablony w różnych miejscach. Poproś dzieci, aby ich poszukały, a następnie usiadły. Śpiewaj pieśni z tymi, które znalazły już szablony, czekając, aż wszystkim się to uda (zbierz szablony, by użyć je w części *Zastosowanie lekcji*).	Zapytaj: **Czy kiedykolwiek czuliście, że chcecie się poddać?** (tak/nie) **Nie jest łatwo odnaleźć zagubioną owieczkę. Co sprawiło, że nie poddaliście się, szukając szablonów?** (Inni uczniowie je znaleźli, chciałem być posłuszny poleceniu.) **Co by się stało, gdyby twoja własna owieczka się zgubiła?** (Starałbym/starałabym się jeszcze mocniej). **Nasza historia biblijna mówi o pasterzu szukającym owieczki, która się oddaliła i zabłądziła. Znajdźmy i przeczytajmy nasz tekst pamięciowy z Ewangelii Mateusza 18,14.** Przeczytaj na głos. **Gdy czynimy rzeczy, które oddalają nas od Jezusa, On także wyrusza, aby nas szukać. Dzisiejsza główna prawda przypomina nam o tym, że:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO.
Powtórzmy to razem.

B. ROZPOZNAWANIE GŁOSU PASTERZA

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- dwie przepaski na oczy - Biblie	Utwórz dwie grupy. Wydaj polecenie, aby każda drużyna wyznaczyła „wołającego owce". Pozostali będą „owcami". Pozwól drużynom przećwiczyć wołanie owiec. Następnie poleć, aby wołający stanęli po jednej stronie sali, a pozostali niech ustawią się gęsiego w drugim końcu. Członkowie drużyn mają za zadanie okręcić wokół własnej osi pierwszą osobę w kolejce (musi mieć na oczach opaskę). Na znak nauczyciela wołający zaczynają nawoływać owce. Członkowie drużyn, którzy mają zakryte oczy, podążają za głosem swojego wołającego. Gdy dotrą na miejsce, ściągają opaskę i biegną z powrotem do drużyny, zakrywają oczy następnej osobie, okręcają wokół własnej osi. Powtarzaj, aż wszyscy członkowie drużyny zakończą zabawę.	Zapytaj: **Jak wielu z was znalazło swojego pasterza?** (Poczekaj, aż dzieci podniosą ręce.) **Dlaczego nie było to tak łatwe?** (Mieliśmy zakryte oczy.) **Czy odszukałbyś swojego pasterza, gdybyś nie znał jego głosu?** (nie/może) **Nasza historia biblijna opowiada o owcy, która oddaliła się od swojego pasterza. Zgubiła się. Znajdźmy i przeczytajmy nasz tekst pamięciowy z Ewangelii Mateusza 18,14.** Przeczytaj na głos. **Gdy czynimy niewłaściwe rzeczy, możemy czuć się zagubieni. Pamiętajcie, że Jezus szuka nas, gdy się od Niego oddalamy. Nasze dzisiejsze przesłanie przypomina nam, że:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO. Powtórzmy to razem.

MODLITWA

WSPÓLNOTA – Wspomnij o radościach i smutkach, o których uczniowie opowiedzieli ci, wchodząc do sali. Zapoznaj ich z wersetem pamięciowym i daj czas na podzielenie się doświadczeniami z lekcji, którą studiowali w ubiegłym tygodniu. Przypomnij o urodzinach, szczególnych wydarzeniach lub osiągnięciach. Serdecznie przywitaj wszystkich gości.
Potrzebujesz: pojemnik z przyczepionym obrazkiem owcy

PIEŚNI
Jezus kocha małe dzieci (pieśń nr 622)
Szeroki, wielki widnokrąg (pieśń nr 676)
Jezus, dobry Pasterz (pieśń nr 618)
Cudowna łaska (pieśń nr 277)

MISJA - Opowiedz historię misyjną / doświadczenie

DARY – Powiedz: **Gdy składamy dary na misję, pomagamy odnaleźć drogę do Jezusa, tym, którzy się od Niego oddalili.**

MODLITWA – Zapytaj dzieci, które z nich chciałyby być blisko Jezusa jak owieczka w stadzie. Zaproś je, aby dołączyły do modlitwy. Poproś Jezusa, aby miał je w swojej szczególnej opiece, blisko Niego i aby wyruszał na poszukiwanie, gdy tylko się oddalą i zabłądzą.

HISTORIA BIBLIJNA

Materiały	Przygotowanie
- dorośli przebrani w kostiumy z czasów biblijnych - laska pasterza (długi kij) - krzesła do zrobienia zagrody - miotła - bandaże elastyczne	Zrób zagrodę z wykorzystaniem krzeseł. Użyj miotły jako wejścia, umieszczając ją poziomo na krzesłach. Podczas opowiadania pasterz zawoła dzieci do zagrody. Gdy wejdą do środka, pasterz - udając, że zauważa sińce - opatrzy je za pomocą bandaży. Wyznacz jedno dziecko, aby schowało się w innej części Sali, reprezentując zagubioną owcę. Pasterz opowiada i odgrywa jednocześnie następującą historię.

OPOWIADANIE HISTORII

Był wieczór. Zimny wiatr orzeźwiał mnie i moje zmęczone owce. Gdzieniegdzie na ich futrach widać

Ich kopytka obcierały o skały, a małe jagniątka beczały zmęczone. To wszystko brzmiało jak muzyka.

- Chodź tędy - próbowałem nakłonić rozbrykane jagniątko, które oddalało się od stada.

W zasięgu wzroku ukazała się zagroda *[Pasterz wskazuje na zagrodę.]* Zrobiłem ją z poukładanych kamieni i krzewów cierniowych. Nie chciałem, aby złodzieje i dzikie zwierzęta miały łatwy dostęp do środka.

[Dzieci ustawiają się w kolejce, przygotowując się do wejścia do zagrody.] Gdy dotarłem do bramy, sprawdziłem dokładnie każdą owieczkę, która weszła do środka. *[Pasterz usuwa miotłę z wejścia. „Owce", czyli dzieci, pojedynczo wchodzą do środka. Pasterz uważnie je obserwuje.]* Podchodziłem do owiec, u których zauważyłem zadrapania lub siniaki. *[Pasterz udaje, że nalewa lekarstwo na bandaże, które następnie zakłada na niektóre „owce".]*

Przemawiałem do nich kojącym głosem. Niektóre niecierpliwe uderzały jedna o drugą, nie mogąc doczekać się, aż wrócą do reszty. Wiem, jak się czuły. Też byłem już zmęczony i głodny i nie mogłem doczekać się powrotu do domu. Ale jak zawsze policzyłem wszystkie owce, zanim zostawiłem je na noc w zagrodzie.

- Dziewięćdziesiąt cztery, dziewięćdziesiąt pięć, dziewięćdziesiąt sześć - liczyłem. *[Pasterz liczy owieczki, wchodząc do zagrody.]* - Dziewięćdziesiąt siedem, dziewięćdziesiąt osiem, dziewięćdziesiąt dziewięć.

Dziewięćdziesiąt dziewięć? Powinno być sto! Pomyślałem, że pewnie ze zmęczenia jedną pominąłem, więc zacząłem liczyć od nowa. *[Pasterz liczy ponownie i marszczy brwi].*

- ... dziewięćdziesiąt siedem, dziewięćdziesiąt osiem, dziewięćdziesiąt dziewięć.

Byłem pewien, że policzyłem każdą owcę, barana i jagnię. Nagle zdałem sobie sprawę, że brakuje małego jagniątka, które wołałem, aby nie oddalało się od stada. Gdzie może ono być?

Szybko zatrzasnąłem drzwi zagrody. *[Pasterz kładzie miotłę w poprzek na wejściu do zagrody z krzeseł.]* Nie podobały mi się zbliżające się ciemne i złowieszcze chmury. Byłem pewien, że nie minie wiele czasu, nim nadejdzie burza. Gdy wychodziłem na poszukiwanie owieczki, nie czułem już zmęczenia i głodu. Musiałem ją znaleźć! Będzie bardzo bała się burzy, jeśli zostanie sama.

Podążyłem tą samą drogą, którą szedłem ze stadem do zagrody i wołałem ją co kilka kroków. *[Pasterz składa dłonie blisko ust i nawołuje zagubioną owieczkę, chodząc po sali, szukając i nasłuchując dźwięków, jakie może wydawać zbłąkana „owca".]* Wołałem i wołałem. Naprawdę coraz bardziej się martwiłem.

Wiatr sprawił, że krople deszczu kłuły skórę i kamienie stały się bardziej śliskie. Wiatr wył głośniej i

głośniej. Zastanawiałem się, jak owieczka mogła tak daleko odejść od stada.

Nagle wydało mi się, że coś usłyszałem. Słabiutkie „beee" gdzieś po prawej stronie.

Znalazłem owieczkę niedaleko skał. *[Pasterz wygląda na szczęśliwego.]* Leżała na zgniecionej stercie krzewu cierniowego, zaplątana w kolce, krwawiła. *[Pasterz staje obok zagubionej „owieczki", która była schowana w sali.]*

- Wszystko będzie dobrze - powtarzałem w kółko, próbując uspokoić małą owieczkę. Delikatnie i powoli wyplątałem jej futerko spomiędzy cierni. Wziąłem ją na ręce i ruszyłem w drogę powrotną do zagrody. *[Pasterz idzie do zagrody.]*

Gdy dotarłem wreszcie do domu, krzyknąłem do mojej rodziny:

- Zwołajcie sąsiadów! Znalazłem zagubioną owieczkę!

Byłem bardzo szczęśliwy, więc musiałem podzielić się tą radością z najbliższymi.

ROZWINIĘCIE

Zapytaj: **Dlaczego pasterz zbudował zagrodę?** (Dla ochrony przed złodziejami i dzikimi zwierzętami.) **Jak czuł się pasterz wieczorem?** (zmęczony) **Dlaczego szukał zagubionej owieczki?** (Wiedział, że sama nie znajdzie drogi do domu.) **Co zrobił pasterz, gdy wreszcie wrócił do domu?** (Zaprosił sąsiadów, aby cieszyli się razem z nim.) **Jak dzisiaj Jezus szuka swoich zagubionych „owieczek" (ludzi)?** (Używa nas, abyśmy ich znaleźli i opowiedzieli o Nim poprzez osobiste doświadczenia, Jego Słowo itd.; także Duch Święty woła zagubionych ludzi.) **Gdzie dziś znajduje się zagroda?** (Kościół Chrystusowy) **Która część tej opowieści może pomóc, gdy ty lub ktoś, kogo znasz, poczuje się zagubiony? Odpowiedzmy na to pytanie głównym przesłaniem lekcji:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO.

WERSET PAMIĘCIOWY

Materiały	Przebieg
- kubki papierowe - folię spożywczą - gumki recepturki - werset pamięciowy zapisany tak, aby wszyscy widzieli	**Powtórzcie wspólnie tekst pamięciowy - spróbujcie znaleźć rytm, akcentując niektóre słowa.** „Tak też nie jest *w-olą O-jca wa-sze-go*, który jest w *nie-bie*, aby *zgi-nął* jeden z tych *ma-łych*" (Mt 18,14). Rozdaj każdemu z dzieci papierowe kubeczki. Pomóż im przymocować kawałek folii spożywczej za pomocą gumki recepturki. Naciągnij folię ciasno, aby kubeczek przypominał bębenek. Niech dzieci jeszcze raz powtórzą tekst pamięciowy, palcami wybijając rytm. Powtórz czynność, aż zapamiętają werset.

STUDIUM BIBLII

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- egzemplarze Biblii	Niech dzieci otworzą swoje Biblie na piętnastym rozdziale Ewangelii Łukasza. Wskaż dzieci, które przeczytają wersy od 3-7. Potem pozwól dzieciom, aby znalazły w Bibliach odpowiedzi na następujące pytania: 1. Jak długo pasterz przygotowywał się do poszukiwań owieczki (w. 4)? 2. Co zrobił, gdy odnalazł zgubę (w. 5)? 3. Komu o tym powiedział (w. 6)? 4. Gdzie panuje radość, gdy nawraca się grzesznik (w. 7)? 5. Kogo reprezentuje pasterz z przypowieści?	Zapytaj: **Kto jest naszym pasterzem?** (Jezus) **Czego nauczyliście się z tej historii?** (Tego, że Jezus jest jak pasterz, który zrobi wszystko co w Jego mocy, aby odnaleźć zaginioną osobę. Nie podda się.) **Jeśli kiedykolwiek będziesz smutny, co przypomnisz sobie z tej lekcji? Odpowiedzmy razem za pomocą naszego przesłania:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO.

ZASTOSOWANIE

ZAŚPIEWAJ PASTERZOWI

Materiały	Przebieg	Rozwinięcie
- tekst pieśni napisany tak, aby wszyscy go widzieli, - szablony owieczek (s. 141) - pudełko lub koperta	Rozdaj dzieciom szablony owieczek. Poproś, aby każde podpisało szablon swoim imieniem. Zaśpiewajcie razem piosenkę, aby przypomnieć sobie, że Bóg opiekuje się nami, gdy jesteśmy z dala od Niego. *Bóg mnie znajdzie jeśli się zagubię, się zagubię, się zagubię.* *Bóg mnie znajdzie jeśli się zagubię.* *On mnie kocha.* *Jestem owieczką w stadzie Jezusa, w stanie Jezusa, w stadzie Jezusa.* *Jestem owieczką w stadzie Jezusa.* *On mnie kocha.* Poproś dzieci, aby na drugiej stronie owieczki napisały imię osoby, która może być z dala od Boga. Niech przyniosą owieczki i włożą je do koperty lub pudełka, które reprezentuje zagrodę. Gdy będą podchodzić, śpiewajcie wspólnie: *Bóg cię znajdzie jeśli się zgubisz, jeśli się zgubisz, jeśli się zgubisz.* *Bóg cię znajdzie jeśli się zgubisz.* *On cię kocha.*	Powiedz: **Zagubiona owieczka wie, że się zgubiła. Jak myślisz, jak byś się czuł, gdybyś się zgubił?** (przestraszony, płaczący, tęskniłbym za domem itd.) **Jakbyś się czuł, widząc, że zbliża się do ciebie pasterz żeby cię uratować?** (ulga, wdzięczność, nadzieja) **Każde z was jest bardzo cenne dla Jezusa, naszego Dobrego Pasterza. Jeśli kiedykolwiek poczujecie się zagubieni, zawsze pamiętajcie, że:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO. Powtórzmy to razem.

DZIELENIE SIĘ

KUKIEŁKI JAGNIĄTKA

Materiały potrzebne dla każdego z dzieci	Przebieg	Rozwinięcie
- czarna lub biała skarpetka - dwa pomponiki o średnicy 1 cm lub gotowe sztuczne oczy - dwa kawałki białego lub czarnego (w zależności od koloru skarpetki) filcu o wielkości 8x5cm - jeden kawałek czerwonego filcu o wielkości 2,5x2 cm - klej lub pistolet do klejenia na gorąco - nożyczki - czarny marker - garść kuleczek z waty	Rozdaj każdemu z dzieci wymienione materiały. Pokaż im, jak założyć skarpetkę na dłoń i jak ułożyć palce, by utworzyć kukiełkę. Powiedz dzieciom, aby narysowały flamastrem kropki w miejscach, w których według nich powinny znajdować się oczy i przyklej tam pomponiki lub sztuczne oczy. Następnie pokaż dzieciom, jak przyciąć kawałek materiału, aby jeden koniec był zaokrąglony - niech przytną w ten sposób wszystkie kawałki. Poproś, aby dzieci przyczepiły pasujące kawałki materiału w miejsca, gdzie znajdują się uszy i przyklej je. Podobnie zróbcie z kawałka czerwonego filcu język. Rozdaj dzieciom po garści kulek z waty (co najmniej dziesięć) i poleć, aby przykleiły je na głowie kukiełki. Mogą pomalować je na czarno, jeśli robią czarną owieczkę. Inny pomysł: pozwól dzieciom użyć czarnego markera do zaznaczenia oczu, uszu, nosa oraz języka, zanim dodadzą kulki z waty.	Powiedz: **W tym tygodniu, używając waszych kukiełek-skarpetek, możecie opowiedzieć historię, którą poznaliśmy dziś na lekcji komuś, kto nie był na naszych zajęciach szkoły sobotniej. Komu ją opowiecie?** (Dzieci dzielą się imionami.) **Co jeszcze powiecie tej osobie?** (Jezus ją bardzo kocha i nie przestanie jej szukać.) **Podziel się dzisiejszym głównym przesłaniem, gdy będziesz opowiadał historię z użyciem kukiełki. Powiedzmy to jeszcze raz razem:**

JEZUS SZUKA MNIE, GDY JESTEM Z DALA OD NIEGO.

ZAKOŃCZENIE

Podziękuj Jezusowi w modlitwie za ratunek od zagubienia się w grzechu.

MATERIAŁ DLA DZIECI

Tekst źródłowy: Mt 18,12-14; Łk 15,3-7.
Tekst pamięciowy: „Tak też nie jest wolą Ojca waszego, który jest w niebie, aby zginął jeden z tych małych” (Mt 18,14).
Główne przesłanie: Jezus szuka mnie, gdy jestem z dala od Niego.

Sobota:

- Razem z rodziną przeczytaj i przedyskutuj fragment Ewangelii Łukasza 15,3-4.

  Pasterz miał _____ owiec. Zgubił _____ z nich. Ile mu zostało? _____

- Poszukaj w różnych książkach informacji na temat owiec.
- Wykonaj dziewięć papierowych owiec. Zapisz na każdej z nich dwa-trzy słowa z tekstu pamięciowego. Zapisz werset z Ewangelii Mateusza 18,14 na dziewiątej papierowej owieczce. Wytnij owce i ułóż je w odpowiedniej kolejności. Następnie podziękuj Jezusowi za owce.

Niedziela

- Jeśli to możliwe, pobawcie się w chowanego (wybierz członka rodziny, który wcieli się w „tego”; „ten” zamyka oczy i liczy do dziesięciu, podczas gdy reszta się chowa; „ten” mówi: „Idę was szukać” i szuka „zagubionych”).
- Znajdź miejsce, aby usiąść i przeczytać opowiadanie z lekcji.
- Przeczytajcie i przedyskutujcie werset z Ewangelii Mateusza 18,14. Podziękuj Jezusowi za Jego miłość względem dzieci.

Poniedziałek

- W ramach rodzinnego nabożeństwa przedyskutujcie werset z Ewangelii Łukasza 15,5-6.
- Zaplanujcie spotkanie z sąsiadami, abyście mogli wspólnie cieszyć się w piątkowy wieczór. Zaplanujcie wspólny posiłek i opowiedzcie, co Bóg zrobił dla Waszej rodziny. Poproś Jezusa o błogosławieństwo dla swoich planów.
- Zaśpiewajcie pieśń *Pan jest moim Pasterzem*.

Wtorek

- Wspólnie z rodziną przeczytaj i przedyskutuj werset z Ewangelii Łukasza 15,7. Poproś, aby każda z osób wymieniła trzy rzeczy, za które szczególnie wielbi Boga. Następnie podziękujcie Bogu za te błogosławieństwa.
- Zapytaj: Czy kiedykolwiek cieszyłeś się z tego, że ktoś ponownie przyszedł do Jezusa? Opowiedz o tym twojej rodzinie.

Środa

- Podczas rodzinnego nabożeństwa przeczytajcie i przedyskutujcie wersję o zagubionej owieczce z Ewangelii Mateusza (Mt 18,12-14).
- Czy pokazywałeś/aś komukolwiek kukiełkę, którą wykonałeś/aś na zajęciach szkoły sobotniej? Czy opowiedziałeś komuś o zagubionej owieczce? (Jeśli nie masz takiej kukiełki to ją wykonaj z białej skarpety i przyklej na jej głowę kuleczki z waty. Dodaj uszy z materiału, oczy z guziczków i narysuj usta.) Poproś Jezusa o błogosławieństwo dla tej osoby.
- Z pomocą kukiełki wypowiedz tekst pamięciowy. Zachowaj kukiełkę na piątek.

Czwartek

- Wspólnie z rodziną przeczytaj i przedyskutuj słowa Jezusa z Ewangelii Jana 10,11.14.
- Napisz list do Jezusa. Podziękuj Mu za to, że cię kocha i się opiekuje. Zaśpiewajcie przed modlitwą werset z Ewangelii Jana 3,16.
- Uporządkuj owce w kolejności zgodnie z tekstem pamięciowym.

Piątek

- Podczas dzisiejszego nabożeństwa użyj kukiełki i opowiedz historię z lekcji rodzinie i gościom. Przeczytajcie werset z Ewangelii Łukasza 19.10: „Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło”. Powiedz, co znaczy dla was ten tekst.
- Poproś wszystkich o zamknięcie oczu. W tym czasie jeden dorosły schowa w całym domu owieczki z wypisanym tekstem pamięciowym. Następnie otwórzcie oczy i szukajcie ich wspólnie. Poproś, aby każda z osób ułożyła tekst w odpowiedniej kolejności. Potem wypowiedz tekst pamięciowy bez patrzenia na owieczki.
- Wspólnie z rodziną i gośćmi śpiewajcie pieśni wysławiające Boga. Podczas wspólnego posiłku opowiedz o czymś, czego Bóg dokonał dla twojej rodziny w tym tygodniu.
- Podziękuj Jezusowi za twoich przyjaciół.